

Lausannedeklarationen

Inledning

Vi, lemmar i Kristi församling från mer än 150 nationer, deltagare i den internationella kongressen för världsevangelisation i Lausanne, prisar Gud för hans stora frälsning och fröjdas över den gemenskap som vi har med honom och med varandra. Vi är djupt gripna över vad Gud gör i vår tid, känner ånger över våra misslyckanden och utmanas av det ofullbordade evangelisationsuppdraget. Vi tror att evangelium är Guds goda nyheter för hela världen och är beslutna att genom hans nåd lyda Kristi missionsbefallning att proklamera evangelium för hela mänskligheten och göra alla folk till lärjungar. Vi vill därför bekräfta vår tro och vårt beslut och offentliggöra vår deklaration.

1. Guds syfte

Vi bekräftar vår tro på den ende evige Guden, världens skapare och Herre: Fadern, Sonen och den helige Ande, som styr allting i enlighet med sin viljas syfte. Han har kallat ett folk åt sig själv ut ur världen och sänder sitt folk tillbaka in i världen för att vara hans tjänare och vittnen, för att utbreda hans rike, uppbygga Kristi kropp och förhärliga hans namn. Vi bekänner ödmjukt att vi ofta har svikit vår kallelse och misslyckats i vårt uppdrag genom att antingen anpassa oss efter eller dra oss undan världen. Dock gläds vi över att fastän evangeliet bäres ut i lerkärl, är det fortfarande en dyrbar skatt. Vi vill på nytt hänge oss åt uppdraget att i den helige Andes kraft göra denna skatt känd.

Jes 40:28; Matt 28:19; Ef 1:11; Apg 15:14; Joh 17:6, 18; Ef 4:12; 1 Kor 5:10; Rom 12:2; 2 Kor 4:7.

2. Bibelns auktoritet och kraft

Vi bekräftar vår tro på både Gamla och Nya testamentets gudomliga inspiration, sanning och auktoritet i dess helhet, såsom Guds enda skrivna ord, utan fel i allt som det påstår och det enda ofelbara rättesnöret för tro och liv. Vi bekänner också att Guds ord har kraft att fullborda hans frälsningsplan. Bibelns budskap riktar sig till hela mänskligheten, ty Guds uppenbarelse i Kristus och Skriften är oföränderlig. Genom Bibeln talar den helige Ande också idag. Gud upplyser sitt folks sinnen för varje kultur för att det på ett levande sätt med egna ögon ska uppfatta sanningen. Så uppenbaras för hela församlingen mer och mer av Guds mångfaldiga visdom.

2 Tim 3:16; 2 Petr 1:21; Joh 10:35; Jes 55:11; 1 Kor 1:21; Rom 1:16; Matt 5:17 18; Jud 3; Ef 1:17 18; 3:10, 18.

3. Kristi unika ställning och universalitet

Vi hävdar att det finns endast en Frälsare och endast ett evangelium, fastän det finns en stor variation av evangelisatoriska uttryckssätt. Vi är medvetna om att alla människor har någon kunskap om Gud genom hans allmänna uppenbarelse i naturen. Men vi förnekar att detta kan frälsa, ty människor undertrycker sanningen genom sin orättfärdighet. Vi förkastar också, som en skymf mot Kristus och evangeliet, varje form av synkretism och dialog, som skulle innebära att Kristus talar på ett likvärdigt sätt genom alla religioner och ideologier. Jesus Kristus, som är den enda gudsmänniskan och som gav sig själv som den enda lösen för syndare, är den ende medlaren mellan Gud och människan. Det finns inget annat namn genom vilket vi kan bli frälsta. Alla människor är förlorade på grund av sin synd, men Gud älskar alla människor och vill inte att någon enda ska förgås, utan att alla ska omvända sig. Men de som förnekar Kristus förkastar frälsningens glädje och dömer sig själva till evig skilsmässa från Gud. Att proklamera Jesus som "världens frälsare" är inte detsamma som att hävda att alla människor antingen automatiskt är frälsta eller slutligen blir frälsta, än mindre att förkunna att alla religioner erbjuder frälsning i Kristus. I stället handlar det om att förkunna Guds kärlek för alla syndare och inbjuda alla människor att ta emot Jesus som Frälsare och Herre genom en helhjärtad och personlig avgörelse i omvändelse och tro. Jesus Kristus har blivit upphöjd över alla andra och vi längtar efter den dag, då varje knä ska böja sig inför honom och varje tunga bekänna honom vara Herre.

Gal 1:6 9; Rom 1:18 32; 1 Tim 2:5 6; Apg 4:12; Joh 3:16 19; 2 Petr 3:9; 2 Tess 1:7 9; Joh 4:42; Matt 11:28; Ef 1:20 21; Fil 2:9 11.

4. Evangelisationens natur

Att evangelisera är att sprida de goda nyheterna att Jesus Kristus dog för våra synder och uppstod från de döda enligt Skrifterna, och att han som den regerande Herren nu erbjuder syndernas förlåtelse och Andens frigörande gåva till alla som omvänder sig och tror. Vår kristna närvaro i världen är nödvändig för evangelisationen och så är också det slags dialog, vars syfte är att med känslighet lyssna för att förstå. Evangelisation är proklamation av den historiske, bibliske Kristus, som Frälsare och Herre, i syfte att övertyga människor att personligen komma till Kristus och så bli försonade med Gud. När vi går ut med evangeliets inbjudan får vi inte dölja lärjungaskapets pris. Jesus kallar fortfarande alla som vill följa honom att förneka sig själva, ta upp sitt kors och identifiera sig med hans nya gemenskap. Evangelisationens resultat innesluter lydnad för Kristus, införlivande med hans församling och ansvarig tjänst i världen.

1 Kor 15:3 4; Apg 2:32 39; Joh 20:21; 1 Kor 1:23; 2 Kor 4:5; 5:11, 20; Luk 14:25 33; Mark 8:34; Apg 2:40, 47; Mark 10:43 45.

5. Kristet socialt ansvar

Vi hävdar att Gud är alla människors både skapare och domare. Vi bör därför dela Guds angelägenhet att rättvisa och försoning ska råda i hela det mänskliga samhället och att människor ska befrias från varje slag av förtryck. Eftersom människan är skapad till Guds avbild har hon en inneboende värdighet, oberoende av ras, religion, hudfärg, kultur, klass, kön eller ålder. Alla människor bör därför respekteras och tjänas, inte exploateras. Vi bekänner både våra försummelse och att vi ibland har betraktat evangelisation och socialt ansvar som oförenliga med varandra.

Fastän försoning mellan människor inte är detsamma som försoning med Gud, social handling inte detsamma som evangelisation och politisk frigörelse inte detsamma som frälsning, så erkänner vi dock att både evangelisation och socialt och politiskt engagemang tillhör vår kristna plikt. Båda är nödvändiga uttryck för vår kärlek till nästan och vår lydnad för Jesus Kristus. Budskapet om frälsning innesluter också ett budskap om dom över varje slag av alienation, förtryck och diskriminering. Vi bör således inte vara rädda för att fördöma det som är ont och orättvist, varhelst detta existerar. När människor tar emot Kristus blir de födda på nytt in i hans rike, och måste då söka att inte bara i sina egna liv uttrycka dess rättfärdighet utan också utbreda den mitt i en orättfärdig värld. Den frälsning vi gör anspråk på bör förvandla oss ifråga om hela vårt personliga och sociala ansvar. Tron utan gärningar är död.

Apg 17:26, 31; 1 Mos 18:25; Jes 1:17; Ps 45:7; 1 Mos 1:26 27; Jak 3:9; 3 Mos 19:18; Luk 6:27,35; Jak 2:14 26; Joh 3:3, 5; Matt 5:20; 6:33; 2 Kor 3:18; Jak 2:20.

6. Församlingen och evangelisationen

Vi hävdar att Kristus sänder sitt återlösta folk in i världen på samma sätt som Fadern sände honom och att detta kallar oss att gå in i världen på ett lika djupt och helutgivande sätt. Vi behöver bryta oss ut från våra kyrkliga ghetton och tränga in i det icke kristna samhället. I församlingens försakande och tjänande mission är evangelisationen primär. Världsvid evangelisation kräver att hela kyrkan förmedlar hela evangeliet till hela världen. Kyrkan befinner sig i centrum av Guds universella syfte och är hans utvalda redskap för att sprida evangeliet. Men en församling som förkunnar korset måste också själv vara märkt av korset. Församlingen blir en stötesten för evangelisationen när den sviker evangeliet eller saknar en levande tro på Gud, en äkta kärlek till människorna eller en samvetsgrann hederlighet i allt, även ifråga om personlig framgång eller ekonomi. Församlingen är mer en Guds folks gemenskap än en institution och bör därför inte identifiera sig med någon särskild kultur, social och politisk ordning eller mänsklig ideologi.

Joh 17:18; 20:21; Matt 28:19 20; Apg 1:8; 20:27; Ef 1:9 10; 3:9 11; Gal 6:14, 17; 2 Kor 6:3 4; 2 Tim 2:19 21; Fil 1:27.

7. Samarbete i evangelisation

Vi hävdar att Kristi kyrkas synliga enhet i sanningen är Guds vilja. Evangelisationsuppdraget kallar oss också till enhet, därför att vår enhet stärker vårt vittnesbörd, medan splittring underminerar vårt evangelium om försoning. Vi erkänner dock att organisatorisk enhet kan ta många former och främjar inte nödvändigtvis evangelisationen. Men vi som delar samma bibliska tro bör vara intimt förenade i gemenskap, arbete och vittnesbörd. Vi bekänner att vårt vittnesbörd ibland har tagit skada av syndfull individualism och onödigt dubbelarbete. Vi kommer nu överens om att söka en djupare enhet i sanning och helighet, gudstjänst och mission. Vi vill därför påskynda utvecklingen av ett regionalt och funktionellt samarbete som befrämjar församlingens mission, strategisk planering, ömsesidig uppmuntran och ett utbyte av resurser och erfarenhet.

Joh 17:21, 23; Ef 4:3 4; Joh 13:35; Fil 1:27; Joh 17:11-23.

8. Församlingar och kyrkor i gemensamt evangelisationsansvar (partnership)

Vi gläds över att en ny missionstid har börjat. De västerländska missionssällskapens dominans håller snabbt på att upphöra. I de yngre kyrkorna är Gud i färd med att mobilisera nya resurser för världsevangelisation. Därigenom visar han att ansvaret för evangelisationen tillhör hela Kristi kropp. Varje församling bör därför fråga Gud och sig själv vad den kan göra för att evangelisera sitt eget område och sända ut missionärer till andra delar av världen. Granskningen av vårt missionsansvar och vår roll i missionen bör pågå ständigt. På detta sätt växer de äldre och de yngre kyrkornas gemensamma ansvarstagande (partnership) och Kristi församlings universella karaktär framträder klarare. Vi tackar också Gud för alla missionsorganisationer som arbetar med bibelöversättningar, teologisk utbildning, massmedia, kristen litteratur, evangelisation, mission, församlingsförnyelse eller verkar på andra speciella områden. Även dessa bör engagera sig i en ständig självrannsakan för att utvärdera sin effektivitet som en del av kyrkans mission.

Rom 1:8; Fil 1:5; Apg 13:1 3; 1 Tess 1:6 8.

9. Evangelisationsuppdragets brådska

Mer än 2,7 miljarder människor, vilket är mer än två tredjedelar av mänskligheten, återstår att evangelisera. Vi blygs över att så många försummats det är en ständig anklagelse mot oss och hela kyrkan. Men det finns just nu på många håll en hittills okänd mottaglighet för budskapet om Herren Jesus Kristus. Vi är övertygade om att tiden är inne för kristna organisationer att allvarligt bedja för de oevangeliserade skarornas frälsning och initiera nya satsningar för att fullborda världsevangelisationen. En reduktion av utländska missionärer och penningbidrag i ett evangeliserat land kan ibland vara nödvändig för att hjälpa nationella församlingar att växa ifråga om självförtroende och för att frigöra resurser till förmån för icke evangeliserade områden. Missionärerna bör ambulera mer rörligt från och till alla sex kontinenterna i en anda av ödmjuk tjänst. Målet måste vara att med alla tillgängliga medel och på kortast möjliga tid ge varje människa tillfälle att höra, förstå och ta emot de goda nyheterna. Men vi kan inte hoppas att nå detta mål utan offer. Vi är alla chockerade av att miljoner människor lever i fattigdom och känner oss oroade över de orättvisor som är orsaken till fattigdomen. De av oss som lever i en överflödssituation accepterar det som vår plikt att utveckla en enkel livsstil med syfte att mer generöst kunna ge till både social hjälp och evangelisation.

Joh 9:4; Matt 9:35 38; Rom 9:1 3; 1 Kor 9:19 23; Mark 16:15; Jes 58:6 7; Jak 1:27; 2:1 9; Matt 25:31 46; Apg 2:44 45; 4:34 35.

10. Evangelisation och kultur

Utvecklingen av strategier för världens evangelisering kräver att vi tar nya grepp och går in för djärvarer pionjärmetoder. Med Guds hjälp kommer resultatet att bli församlingar, som är djupt rotade i Kristus och i närkontakt med sin egen kultur. Men varje kultur måste alltid prövas och bedömas utifrån Skriften. Eftersom människan är Guds skapelse är en del av hennes kultur rik på skönhet och godhet, men eftersom hon också är en fallen skapelse är all kultur besmittad av synd, och en del är även demonisk. Evangeliet förutsätter inte att det finns kulturer som är förmer än andra utan värderar alla kulturer i enlighet med sitt eget kriterium på sanning och rättfärdighet och hävdar absoluta moraliska principer i varje kultur.

Missionen har alltför ofta tillsammans med evangeliet exporterat en främmande kultur. Och ibland har församlingarna varit mer bundna till sin kultur än till Skriften. Evangeliets förkunnare måste ödmjukt söka att överge allt utom det som tillhör deras äkta personliga identitet för att bli andras tjänare och församlingarna bör söka att omdana och berika kulturen, allt till Guds förhålligande.

Mark 7:8 9, 13; 1 Mos 4:21 22; 1 Kor 9:19 23; Fil 2:5 7; 2 Kor 4:5.

11. Utbildning och ledarskap

Vi bekänner att vi ibland har eftersträvat församlingars numerära tillväxt på bekostnad av tillväxten på djupet och skilt evangelisation från kristen fostran. Vi erkänner också att somliga av våra missioner har varit sena att utrusta och uppmuntra nationella ledare till att åta sig det ansvar som rätteligen är deras. Vi vill stå för principerna om den inhemska församlingens självständighet och längtar efter att varje församling ska få nationella ledare som uppenbarar ett sant kristet ledarskap, vilket utmärkes av tjänst och inte av dominans. Vi erkänner att det råder ett stort behov av en förbättrad teologisk utbildning, särskilt för församlingsledare. I varje nation och kultur bör det finnas ett effektivt träningsprogram för pastorer och lekmän, då det gäller teologi, lärjungaskap, evangelisation, kristen fostran och tjänst. Sådana träningsprogram får inte vara beroende av en stereotyp metodik utan bör utvecklas genom skapande lokala initiativ enligt ett bibliskt mönster.

Kol 1:27 28; Apg 14:23; Tit 1:5, 9; Mark 10:42 45; Ef 4:11- 12.

12. Andlig kamp

Vi tror att vi ständigt är engagerade i en andlig kamp mot onda andemakter, som försöker att omintetgöra den kristna församlingen och hindra dess ansträngningar i världsvid evangelisation. Vi känner vårt behov av att ikläda oss Guds vapenrustning för att kunna kämpa i denna strid med sanningens och bödens andliga vapen. Vi upptäcker fiendens aktivitet inte bara i falska ideologier utanför den kristna församlingen utan också inom den i falska evangelier som förvränger Skriften och ställer människan på Guds plats. Vi behöver både vaksamhet och urskillning för att bevara det bibliska evangeliet. Vi erkänner att vi själva inte är immuna mot världsliga tankar och handlingar och lätt kan bli ett byte för världslighet. Fastän t ex noggranna studier av både numerisk och andlig församlingstillväxt är riktiga och värdefulla, så har vi ibland försummat sådana. Andra gånger har vi i vår iver att försäkra oss om ett gensvar för evangeliet kompromissat med vårt budskap, utövat inflytande på våra åhörare med tekniska påtryckningar, blivit otillbörligt upptagna med statistik och även använt sådan på ett ohederligt sätt. Allt detta är världsligt. Kyrkan ska vara i världen, men världen ska inte vara i kyrkan.

Ef 6:12; 2 Kor 4:3 4; Ef 6:11, 13 18; 2 Kor 10:3 5; 1 Joh 2:18 26; 4:1 3; Gal 1:6 9; 2 Kor 2:17; 4:2; Joh 17:15.

13. Frihet och förföljelse

Det är Guds vilja att varje regering ska arbeta för fred, rättvisa och frihet och utveckla samhällen, i vilka den kristna församlingen kan lyda Gud, tjäna Herren Kristus och predika evangelium utan hinder. Vi beder därför för nationernas ledare och uppmanar dem att garantera tanke och samvetsfrihet och frihet för alla att praktisera och förkunna sin religion i enlighet med Guds vilja och som det uttrycks i den universella deklARATIONEN om de mänskliga rättigheterna. Vi uttrycker vår djupa oro för alla som har blivit orättvist fängslade och särskilt för våra trossyskon som får lida på grund av sitt vittnesbörd om Herren Jesus. Vi lovar att bedja och verka för deras frihet. På samma gång vägrar vi att låta oss skrämmas av deras öde. Med Guds hjälp vill vi försöka att stå emot orättvisor och förbli evangeliet trogna, vad det än må kosta oss. Vi glömmer inte att Jesus har förutsagt att förföljelse är oundviklig.

1 Tim 1:1 4; Apg 4:19; 5:29; Kol 3:24; Hebr 13:1 3; Luk 4:18; Gal 5:11; 6:12; Matt 5:10 12; Joh 15:18 21.

14. Den helige Andes kraft

Vi tror på den helige Andes kraft. Fadern sände sin Ande för att vittna om sin Son. Utan den helige Andes vittnesbörd är vårt vittnesbörd utan värde. Överbevisning om synd, tro på Kristus, ny födelse och kristen tillväxt är alltigenom den helige Andes verk. Den helige Ande är även missionens Ande, och därför bör evangelisationen framspringa spontant i en andefylld församling. En församling som inte är en missionerande församling motsäger sig själv och utsläcker Anden. Världsvid evangelisation blir en realistisk möjlighet endast när den helige Ande förnyar församlingen i sanning och visdom, tro och helighet, kärlek och kraft. Vi uppmanar därför alla kristna att bedja att Guds suveräne Ande må besöka oss i en sådan väckelse att Andens frukter blir synliga i allt Guds folk och att alla Andens gåvor berikar Kristi kropp. Endast då kommer hela Kristi församling att bli ett brukbart redskap i Guds händer, så att hela jorden kan höra hans röst.

1 Kor 2:4; Joh 15:26 27; 16:8 11; 1 Kor 12:3; Joh 3:6 8; 2 Kor 3:18; Joh 7:37 39; 1 Tess 5:19; Apg 1:8; Ps 85:4 7; 67:1 3; Gal 5:22 23; 1 Kor 12:4 31; Rom 12:3 8.

15. Kristi återkomst

Vi tror att Jesus Kristus ska återvända personligt och synligt, i makt och härlighet, för att slutföra sin frälsning och dom. Löftet om Kristi återkomst är ytterligare en sporre för vår evangelisation, ty vi kommer ihåg hans ord, att evangelium först måste förkunnas för alla folk. Vi tror att tiden mellan Kristi himmelfärd och återkomst ska vara fylld av Guds folks mission som inte får upphöra förrän slutet kommer. Vi kommer också ihåg Jesu varningar om att människor som säger sig vara Messias ska uppstå, så ock falska profeter, som förelöpare till den slutlige Antikrist. Vi förkastar därför idén att människan ska kunna bygga ett drömrrike på jorden, som varande en stolt och självsäker dröm. Vår kristna förtröstan är att Gud själv ska fullkomna sitt rike. Med en ivrig längtan ser vi fram emot den dagen och en ny himmel och jord, där rättfärdighet ska bo och Gud ska regera för evigt. Under tiden överlåter vi oss själva på nytt till tjänst för Kristus och medmänniskor i en glädjefull lydnad under hans auktoritet över hela vårt liv.

Mark:14:62; Hebr 9:28; Mark 13:10; Apg 1:8 11; Matt 28:20; Mark 13:21 23; Joh 2:18; 4:1 3; Luk 12:32; Upp 21:1 5; 2 Petr 3:13; Matt 28:18.

Avslutning

Därför, i ljuset av denna vår tro och detta vårt beslut, ingår vi ett högtidligt förbund med Gud och varandra och lovar att bedja, planera och arbeta tillsammans för hela världens evangelisering. Vi uppmanar också andra att förena sig med oss. Må Gud genom sin nåd och för sin äras skull hjälpa oss att vara trogna detta förbund.

Amen, Halleluja!